

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998

Julkaistu Helsingissä 2 päivänä joulukuuta 1998

N:o 866—872

SISÄLLYS

N:o		Sivu
866	Palkkaturvalaki	2417
867	Laki konkurssisäännön 31 §:n muuttamisesta	2424
868	Palkkaturva-asetus	2425
869	Asetus metsästyasetuksen muuttamisesta	2427
870	Asetus ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta annetun asetuksen voimaantulosäännöksen muuttamisesta	2430
871	Asetus ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta annetun asetuksen voimaantulosäännöksen muuttamisesta	2431
872	Asetus ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta annetun asetuksen voimaantulosäännöksen muuttamisesta	2432

N:o 866

Palkkaturvalaki

Annettu Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Palkkaturvalain tarkoituksena on turvata työntekijän työsuhteesta johtuvien saatavien maksaminen työnantajan maksukyvyttömyyden varalta.

2 §

Lain soveltamisala

Työntekijällä on oikeus palkkaturvaan, jos
1) työ on tehty Suomessa; tai
2) työ on tehty suomalaisen työnantajan palveluksessa ulkomailla ja työntekijällä on kotipaikka Suomessa.

Suomessa tehty työ ei kuitenkaan oikeuta palkkaturvaan, jos työn on tehnyt ulkomalaisen työnantajan palveluksessa ollut, ulkomailta Suomeen tilapäiseen työhön tullut työntekijä.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu ulkomailla tehty työ ei oikeuta palkkaturvaan siltä osin kuin työntekijä on oikeutettu vastaavaan etuuteen toisesta valtiosta.

3 §

Viranomaiset

Asianomainen ministeriö ohjaa lain toimeenpanoa sekä vastaa palkkaturvajärjestelmän kehittämisestä. Työvoima- ja elinkeinokeskus tekee päätöksen palkkaturva-asiassa sekä huolehtii muista lain täytäntöönpanoon liittyvistä tehtävistä.

HE 104/1998
TyVM 6/1998
EV 127/1998

Neuvoston direktiivi 80/987/ETY; EYVL N:o L 283, 28.10.1980, s. 121

2 luku

Palkkaturvan saamisen edellytykset

4 §

Saatavaa koskevat edellytykset

Palkkaturvana maksetaan työsopimuslaissa (320/1970) tarkoitetun työntekijän työsuhhteesta johtuvia saatavia, joiden peruste ja määrä on saatu selvitettyä.

5 §

Hakemuksen määräaika

Saatavaa on haettava palkkaturvana kolmen kuukauden kuluessa sen erääntymisestä. Lakiin tai sopimukseen perustuvaa vahingonkorvausta tai hyvitystä, jolla ei ole erityistä eräpäivää, on haettava palkkaturvana kolmen kuukauden kuluessa tuomion lainvoimaiseksi tulosta tai vakiintunutta työmarkkinakäytäntöä noudattaen solmitun sopimuksen tekemisestä.

6 §

Työnantajan maksukyvyttömyys

Palkkaturvan saamisen edellytyksenä on työnantajan maksukyvyttömyys. Työnantajaa on pidettävä maksukyvyttömänä, jos:

- 1) työnantaja on asetettu konkurssiin;
- 2) työnantaja on todettu kyvyttömäksi maksamaan ulosotossa olevia velkojaan;
- 3) työnantaja on laiminlyönyt ajallaan tilitää säädetyt ennakonpidätykset tai maksaa työntekijäsuoritukset;
- 4) työnantaja ei ole tavoitettavissa tai on lopettanut toimintansa eikä työnantajan varoista pystytty saatavaa maksamaan; tai
- 5) työnantajan maksukyvyttömyys on muissa edellä mainittuihin verrattavissa tapauksissa palkkaturvaviranomaisen selvästi todettavissa.

7 §

Valvontavelvollisuus

Jos työnantaja on asetettu konkurssiin,

työntekijän on säilyttääkseen oikeutensa palkkaturvaan ilmoitettava saatavansa työntekijän konkurssissa konkurssisäännön (31/1868) 19 §:ssä säädetyllä tavalla. Ilmoitusvelvollisuutta ei kuitenkaan ole, jos saatava sisältyy pesähoitajan laatimaan 13 §:ssä tarkoitettuun työsuhdesaatavaluetteloon.

Jos työntekijä laiminlyö 1 momentissa säädetyt valvontavelvollisuutensa, palkkaturva voidaan tällä perusteella evätä joko kokonaan tai osittain.

8 §

Väärinkäytösten estäminen

Palkkaturvaviranomaisella on perustellusta syystä oikeus evätä palkkaturva tai harkita maksettavan palkkaturvan määrä seuraavissa tilanteissa:

1) työntekijän saatava perustuu sopimukseen tai järjestelyyn, joka on ilmeisesti tehty palkkaturvan saamiseksi;

2) palkkaturvana haettu saatava on ilmeisessä epäsuhteessa siihen, mitä tehtyyn työhön ja muihin olosuhteisiin nähden voidaan pitää kohtuullisena;

3) työntekijä hakee toistuvasti palkkaturvana samaan työnantajaan kohdistuvia saatavia.

Maksettava palkkaturva voidaan perustellusta syystä myös rajoittaa määrään, jonka työnantaja on maksanut työntekijälle vuoden kuluessa ennen palkkaturvahakemuksen jättämistä työsuhhteesta johtuvina saatavina.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuna samana työnantajana pidetään myös yritystä, jossa omistuksen, sopimuksen tai muun järjestelyn perusteella on määräysvalta:

- 1) aikaisemmalla työnantajalla;
- 2) sellaisella henkilöllä, joka on, tai sellaisilla henkilöillä, jotka ovat aikaisempaan työnantajaan takaisinsaannista konkurssipesään annetun lain (758/1991) 3 §:ssä tarkoitetussa läheisyysuhteessa; tai
- 3) edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla henkilöillä yhdessä.

Työntekijällä, jolle on aiemmin maksettu palkkaturvaa, on oikeus hakemuksesta ennalta saada tietää, tullaanko palkkaturvaa rajoittamaan tai se epäämään 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettulla perusteella.

9 §

Palkkaturvan enimmäismäärä

Palkkaturvan enimmäismäärästä säädetään asetuksella.

Työsopimuslain 22 §:n 5 momentissa tarkoitettu odotusajan palkasta maksetaan enintään se määrä, joka palkkaturvana maksetaan muiden työsuhteesta johtuvien saatavien suorituksiksi.

3 luku

Palkkaturvan hakeminen ja hakemuksen käsittely

10 §

Hakemus ja hakijat

Hakemus on toimitettava työvoimatoimistoon tai työvoima- ja elinkeinokeskukseen. Ulkomailla tehtyä työtä koskeva palkkaturvahakemus voidaan ulkomailla jättää myös Suomen edustustoihin.

Palkkaturvan hakijana voi olla työntekijä tai työntekijäjärjestö, jolle työntekijä on siirtänyt saatavansa perittäväksi. Työnantajan ollessa konkurssissa palkkaturvaa voi hakea asetuksella säädettävien edellytysten työntekijöiden lukuun myös konkurssipesä.

Jos työntekijä siirtää työsuhteesta johtuvan saatavansa, siirronsaajalla on oikeus palkkaturvaan vain silloin, kun siirronsaajana on työntekijäjärjestö.

11 §

Toimivaltainen viranomainen

Palkkaturvahakemuksen käsittelee ja päätöksen asiassa tekee työnantajan kotipaikan työvoima- ja elinkeinokeskus, jollei työvoima- ja elinkeinokeskuksista annetun lain (23/1997) 2 §:n 3 momentin nojalla toisin ole määrätty. Jos kotipaikasta ei ole selvyytäkään, käsittelee asian se työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka alueella hakemuksessa tarkoitettu työ pääasiallisesti on tehty. Työnantajan ollessa konkurssissa päätöksen tekee se työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka alueen tuomioistuimessa työnantajan konkurssiasia konkurssisäännön 1 a §:n perusteella käsitellään.

Asianomainen ministeriö voi yksittäista-

pauksessa siirtää palkkaturvahakemuksen käsittelyn toimivaltaiselta työvoima- ja elinkeinokeskukselta toiselle keskukselle.

12 §

Kuuleminen

Työnantajalle ja työntekijälle on ennen asian ratkaisemista varattava tilaisuus tulla kuulluksi siten kuin hallintomenettelylain (598/1982) 15 §:ssä säädetään. Avoimen yhtiön yhtiömiehen ja kommandiittiyhtiön vastuunalaisen yhtiömiehen sekä muun saatavien maksamisesta vastuussa olevan määrääminen 17 §:ssä tarkoitettulla tavalla takaisinmaksuvelvolliseksi edellyttää, että myös tälle on varattu tilaisuus tulla kuulluksi hakemuksen johdosta.

13 §

Pesänhoitajan työsuhdesaatavaluettelo

Konkurssipesän hoitajan on viipymättä konkurssin alettua laadittava luettelo maksamatta olevista työsuhteesta johtuvista saatavista. Pesänhoitajan on yhteistyössä työvoima- ja elinkeinokeskuksen kanssa selvitettävä, mitkä saatavista voidaan maksaa palkkaturvana. Pesänhoitajan on varattava työntekijöille tai näiden edustajille tilaisuus lausua käsityksensä luetteloon merkityistä saatavista.

4 luku

Palkkaturvapäätös ja palkkaturvan maksaminen

14 §

Palkkaturvapäätös ja sen tiedoksianto

Palkkaturvahakemukseen on annettava kirjallinen päätös. Päätös on perusteltava hallintomenettelylain 24 §:n edellyttämällä tavalla. Päätös on heti lähetettävä asianosaisille.

Palkkaturvapäätöksessä on määrättävä 17 §:n mukaisesta takaisinmaksuvelvollisuudesta. Jos kysymystä takaisinmaksuvelvollisuudesta ei voida ratkaista huomattavasti viivyttyä palkkaturvan myöntämistä, päätös takaisinmaksuvelvollisuudesta voidaan tehdä erikseen. Päätös on tehtävä vii-

pymättä sen jälkeen, kun takaisinmaksuvelvollisuus on pystytty selvittämään.

15 §

Palkkaturvan maksaminen

Palkkaturva maksetaan viikon kuluessa palkkaturvapäätöksestä. Palkkaturvana maksettavasta määrästä toimitetaan ennakkoপরিতালain (1118/1996) mukainen ennakkoপরিতätys ja pidätetään muut lain mukaan työntekijän palkasta vähennettävät maksut, jollei muualla toisin säädetä. Palkan ulosmittaus ja palkanmaksukielto ovat voimassa myös palkkaturvaa maksettaessa.

Työntekijälle maksettavasta palkkaturvasta työvoima- ja elinkeinokeskus saa käyttää valtion tämän lain mukaisen vastasaatavan kuittaukseen enintään sen osan, joka työntekijän palkasta lain mukaan on ulosmitattavissa.

5 luku

Takaisinmaksuvelvollisuus

16 §

Saatavien siirtyminen valtiolle

Palkkaturvana maksettavat saatavat siirtyvät kaikkine oikeuksineen valtiolle päätöksen antopäivänä.

17 §

Takaisinmaksuvelvollisuus

Työnantaja, kommandiittiyhtiön vastuunalainen yhtiömies ja avoimen yhtiön yhtiömies sekä muu työntekijän saatavien maksamisesta vastuussa oleva on velvollinen maksamaan valtiolle takaisin palkkaturvana maksetut määrät päätöksen antopäivästä lukien laskettavine korkolain (633/1982) 4 §:n 3 momentin mukaisine korkoineen.

18 §

Palkkaturvapäätöksen täytäntöönpanokelpoisuus

Palkkaturvapäätös on heti täytäntöön pantavissa niin kuin lainvoimainen tuomio, jollei tuomioistuimien käsitellessään palkkaturvaa

koskevaa riitaa määrää, ettei päätöstä ole toistaiseksi pantava täytäntöön tai täytäntöönpanoa jatkettava.

19 §

Maksuhuojennukset

Asianomainen ministeriö ja asetuksella säädettävään määrään saakka työvoima- ja elinkeinokeskus voi työllisyyden turvaamiseksi tärkeistä tai muista näihin rinnastettavista syistä taikka perimisen ollessa maksuvelvollisen taloudellinen asema huomioon ottaen kohtuutonta myöntää maksun suoriutukselle lykkäystä tai vapauttaa työnantajan tai muun maksuvelvollisen kokonaan taikka osaksi maksuvelvollisuudestaan.

Asianomaisen ministeriön ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen maksuhuojennusta koskevassa asiassa tekemään päätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta.

20 §

Erityinen vanhentumisaika

Palkkaturva on perittävä takaisin valtiolle 10 vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä lukien, jona palkkaturvapäätös on annettu. Tämän jälkeen oikeus maksun saantiin on menetetty.

Aikaraja ei estä maksun saamista ulosmitatuista, konkurssiin luovutetuista tai muun julkisen haasteen kohteena olevista varoista, jos saatavan perimiseksi on suoritettu ulosmittaus tai saatava on valvottu konkurssissa taikka muun julkisen haasteen perusteella edellä mainitun määräajan kuluessa. Eri-tyisen vanhentumisaajan suhteesta saneerausmenettelyyn ja velkajärjestelyyn säädetään yrityksen saneerauksesta annetun lain (47/1993) 99 ja 99 a §:ssä sekä yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain (57/1993) 79 ja 79 a §:ssä.

6 luku

Muutoksenhaku

21 §

Kanne työnantajaa vastaan

Jos palkkaturvana haettu saatava on hylätty sen vuoksi, että työnantaja on riitautanut

saatavan eikä sen perustetta ja määrää ole saatu palkkaturvamenettelyssä selvitettyä, työntekijän on säilyttääkseen oikeutensa palkkaturvaan nostettava kanne käräjäoikeudessa työnantajaa vastaan. Haastehakemuksessa on ilmoitettava, että kysymyksessä on tämän momentin mukainen kanne.

Tuomioistuimen on annettava haaste, haastehakemus ja siihen liitetyt asiakirjat sekä haasteen johdosta annetut vastaukset valtiolle tiedoksi. Valtiolla on, mikäli katsoo etunsa sitä vaativan, oikeus tuomioistuimen asettamassa määräajassa ilmoittautua oikeudenkäyntiin vastaajaksi.

Tuomioistuin vahvistaa 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa valtioon nähden enintään ne saatavat, jotka työnantaja veloitetaan työntekijälle maksamaan.

Jos työnantaja on kiistänyt palkkaturvana haetun saatavan eikä työnantajaa ole voitu todeta maksukyvyttömäksi, saatava on hylättävä riitaisena ja työntekijälle on annettava osoitus 1 momentissa tarkoitetun kanteen nostamisesta.

22 §

Kanne valtiota vastaan

Jos palkkaturvana haettu saatava, jota työnantaja ei ole kiistänyt, on hylätty selvittämättömänä tai perusteettomana, työntekijän on säilyttääkseen oikeutensa palkkaturvaan nostettava saatavan perustetta ja määrää koskeva vahvistuskanne käräjäoikeudessa valtiota vastaan.

23 §

Kanteen vireillepano ja oikeuspaikka

Määräaika kanteen nostamiselle on kuusi kuukautta. Määräaika lasketaan päätöksen tiedoksisaannista. Kanne on pantava vireille siinä tuomioistuimessa, jossa työnantajan olisi vastattava työpalkkasaatavaa koskevassa asiassa.

24 §

Saatavan selvittäminen työnantajan konkurssissa

Jos työnantaja on konkurssissa tai asetetaan konkurssiin kanteen vireillepanoajan kuluessa, kannetta ei voida nostaa, vaan saa-

tavaa koskevat riitaisuudet ratkaistaan konkurssimenettelyssä. Jos tällainen konkurssi peruuntuu tai raukeaa, lasketaan määräaika kanteen nostamiselle konkurssin päättymisestä.

Työvoima- ja elinkeinokeskuksella on oikeus tehdä muistutus sellaista konkurssissa valvottua saatavaa vastaan, joka voi tulla palkkaturvana maksettavaksi.

25 §

Uusi palkkaturvahakemus

Tuomioon perustuva saatava voidaan maksaa palkkaturvana, jos uusi hakemus tehdään kolmen kuukauden kuluessa tuomion lainvoimaiseksi tulosta edellyttäen, että palkkaturvan saamisen yleiset edellytykset täyttyvät.

26 §

Hallintovalitus

Palkkaturvapäätökseen, jolla saatava on hylätty muulla kuin 21 ja 22 §:ssä mainituilla perusteilla, työntekijä saa hakea muutosta työttömyysturvalautakunnalta kirjallisella valituksella. Valitus on toimitettava työvoima- ja elinkeinokeskukselle 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valittajan katsotaan saaneen päätöksestä tiedon seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on postitettu valittajan ilmoittamalla osoitteella, jollei valituksen yhteydessä muuta näytetä. Työvoima- ja elinkeinokeskuksen on viipymättä lähetettävä valituskirjelmä, lausuntonsa ja kertyneet asiakirjat työttömyysturvalautakunnalle.

Työttömyysturvalautakunnan päätökseen tyytymätön saa hakea muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta 1 momentissa säädettyssä ajassa työttömyysturvalautakunnan päätöksestä tiedon saatuaan.

27 §

Työnantajan takaisinsaantikanne

Työnantaja ja muu maksuvelvollinen saa hakea takaisinsaantia palkkaturvapäätökseen siinä tuomioistuimessa, jossa työnantajan olisi vastattava työpalkkasaatavaa koskevassa asiassa. Takaisinsaantikanne on pantava

vireille 60 päivän kuluessa palkkaturvapää-
töksen tiedoksisaannista.

Jos työnantaja tai muu maksuvelvollinen on konkurssissa tai asetetaan konkurssiin takaisinsaantikanteen vireillepanoajan kuluessa, maksuvelvollisuutta koskevat riitaisuudet voidaan ratkaista konkurssimenetel-
lyssä.

7 luku

Erinäiset säännökset

28 §

Tiedonsaanti ja virka-apu

Työnantaja on velvollinen antamaan lain täytäntöönpanoa varten tarpeelliset tiedot työvoima- ja elinkeinokeskukselle, jolla on oikeus tarkistaa tiedot työnantajan kirjanpidosta. Poliisiviranomainen on velvollinen antamaan tarpeellista virka-apua tietojen hankkimiseksi.

Työvoima- ja elinkeinokeskuksella on oikeus saada veroviranomaisilta, ulosottoviranomaisilta, työsuojeluviranomaisilta, Kansaneläkelaitokselta, työttömyyskassoilta ja työvoimatoimistoilta palkkaturvahakemuksen käsittelyä varten tarpeelliset tiedot.

29 §

Aiheeton palkkaturvaetus

Joka tahallaan tai tuottamuksellisesti on saanut aikaan aiheettoman palkkaturvan maksun tai muun tämän lain mukaisen etuuden myöntämisen, on velvollinen palauttamaan aiheettoman maksun tai korvaamaan etuuden arvon korkolain 4 §:n 3 momentin mukaisine korkoineen etuuden myöntämispäivästä lukien.

30 §

Rangaistussäännökset

Rangaistus palkkaturvan petollisesta hankkimisesta tai sen yrittämisestä tuomitaan rikoslain (39/1889) 36 luvun 1—3 §:n mukaan.

Rangaistus avustuspetoksesta, joka kohdistuu tämän lain mukaiseen huojennukseen tai vapautukseen, tuomitaan rikoslain 29 luvun 5, 6 tai 8 §:n mukaan.

31 §

Rahoitus

Työttömyysetuuksien rahoituksesta annetussa laissa (555/1998) tarkoitetun työttömyysvakuutusrahaston on maksettava valtiolle työntekijöille palkkaturvana maksettujen määrien ja työnantajilta perittyjen pääomamäärien erotus vuosittain jälkikäteen asianomaisen ministeriön lähettämän laskun mukaisesti. Tästä erotuksesta on kuitenkin vähennettävä työnantajilta tai muilta maksuvelvollisilta 19 §:n nojalla perimättä jätetyt määrät. Maksun viivästyessä sille on maksettava viivästyskorkoa 16 prosenttia.

32 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

8 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

33 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1999.

Tällä lailla kumotaan 10 päivänä elokuuta 1973 annettu palkkaturvalaki (649/1973) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

34 §

Siirtymäsäännökset

Tätä lakia sovelletaan niihin palkkaturvahakemuksiin, jotka on jätetty työvoimaviranomaiselle lain voimaantulon jälkeen. Tämän lain 6 luvun muutoksenhakua koskevia säännöksiä sovelletaan myös lain voimaan tullessa vireillä oleviin hakemuksiin.

Lain 25 §:n mukaisiin uusiin palkkaturvahakemuksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jos tuomioon perustuvaa saatavaa on ensimmäisen kerran haettu palkkaturvana ennen tämän lain voimaantuloa, eikä 1 momentissa mainitusta muutoksenhakua koskevien säännösten soveltamisesta muuta johdu.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä sovelletaan vielä vuodelta 1998 tehtävään työttömyysvakuutusrahaston laskuun.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin palkkaturvapäätöksiin perustuvat valtion saavat vanhentuvat viimeistään vuoden 2008 päättyessä.

Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 867

L a k i

konkurssisäännön 31 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 9 päivänä marraskuuta 1868 annetun konkurssisäännön (31/1868) 31 §, sellaisena kuin se on laissa 1027/1993, seuraavasti:

31 §
Työsuhteesta johtuva saatava, jonka pesänohittaja on merkinnyt palkkaturvalain (866/1998) 13 §:ssä tai merimiesten palkkaturvalain (927/1979) 3 a §:ssä tarkoitettuun luetteloon, on katsottava valvotuksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

HE 104/1998
TyVM 6/1998
EV 127/1998

Neuvoston direktiivi 80/987/ETY; EYVL N:o L 283, 28.10.1980, s. 121

N:o 868

Palkkaturva-asetus

Annettu Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Työministerin esittelystä säädetään 27 päivänä marraskuuta 1998 annetun palkkaturvalain (866/1998) nojalla:

1 §

Palkkaturvan hakeminen

Palkkaturvahakemus on tehtävä lomakkeella, jonka kaavan asianomainen ministeriö vahvistaa.

Lomakkeita on pidettävä työvoimatoimistoissa maksutta saatavilla.

2 §

Neuvontavelvollisuus

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen ja työvoimatoimiston on tarvittaessa neuvottava hakijaa palkkaturvahakemuksen tekemisessä.

3 §

Kuuleminen

Palkkaturvalain (866/1998) 12 §:ssä tarkoitettua kuulemistä varten asianosaiselle on varattava aikaa lausunnon tai selityksen antamiseen kolmesta 14 päivään. Hakemuksesta aikaa voidaan pidentää enintään 21 päivään.

4 §

Ulosmittaus ja palkanmaksukiello

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen on selvitettävä, onko työntekijän saatava ulosmittauksen tai palkanmaksukiellon kohteena.

5 §

Enimmäismäärä

Palkkaturvan enimmäismäärä yhtä työntekijää kohden samalle työnantajalle tehdyn työn perusteella on 90 000 markkaa.

6 §

Palkkaturvan maksaminen

Palkkaturva maksetaan työntekijän pankkitilille tai hänen ilmoittamaansa osoitteeseen postin välityksellä. Palkkaturvalain 10 §:n 3 momentissa tarkoitettussa tilanteessa palkkaturva maksetaan siirronsaajan pankkitilille.

7 §

Konkurssipesän hakemus

Konkurssipesä voi työvoima- ja elinkeinokeskuksen suostumuksella hakea palkkaturvana työntekijöiden lukuun saatavia, joiden osalta pesänhoitaja yhdessä palkkaturvaviranomaisen kanssa on selvittänyt, että ne voidaan maksaa palkkaturvana. Suostumus voidaan evätä perustellusta syystä. Konkursipesän on ilmoitettava työntekijälle, mitä saatavia hänelle on palkkaturvana haettu.

Palkkaturva maksetaan konkurssipesän tilille bruttomääräisenä. Konkursipesän on siirtäessään palkkaturvan työntekijöiden tilille toimitettava palkkaturvalain 15 §:n 1

momentissa säädetty pidätykset sekä tilitettävä ne välittömästi maksun saajille.

8 §

Valtion edustaminen

Työvoima- ja elinkeinokeskus edustaa valtiota palkkaturvaan liittyvässä oikeudenkäynnissä ja huolehtii palkkaturvan maksamiseen perustuvan valtion saatavan perimisestä. Asianomainen ministeriö voi ottaa hoitaakseen näitä tehtäviä jonkin asian tai asiaryhmän osalta.

9 §

Maksuhuojennukset

Työvoima- ja elinkeinokeskus voi myöntää palkkaturvalain 19 §:n 1 momentissa tarkoitettun maksun lykkäyksen tai vapautuksen maksuvelvollisuudesta, jos valtion saatavan pääomamäärä on enintään 500 000 markkaa.

10 §

Veroviranomaiselta saatava virka-apu

Työvoima- ja elinkeinokeskuksella on oikeus saada veroviranomaiselta virka-apua palkkaturvalain 28 §:n 1 momentissa tarkoitettujen tietojen tarkistamiseksi työnantajan kirjanpidosta sekä valtion puhevallan käyttämiseen konkurssissa, niistä johtuvissa oikeudenkäynneissä ja muissa perimiseen liittyvissä asioissa.

11 §

Palkkaturva-asiain neuvottelukunta

Palkkaturva-asioissa toimii neuvoa-antava-

Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

na toimielimenä valtioneuvoston kolmeksi vuodeksi kerrallaan asettama palkkaturva-asiain neuvottelukunta. Neuvottelukuntaan kuuluu puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja kuusi muuta jäsentä. Puheenjohtajaksi ja varapuheenjohtajaksi kutsutaan asianomaista ministeriötä edustava virkamies. Muut jäsenet valitaan siten, että kolme edustaa työnantajien ja kolme työntekijöiden keskusjärjestöjä.

Jos neuvottelukunnan jäsen eroaa tai kuolee kesken toimikauden, asianomainen ministeriö määrää saman viranomaisen tai järjestön ehdotuksesta hänen tilalleen jäljellä olevaksi toimikaudeksi uuden jäsenen.

Palkkaturva-asiain neuvottelukunnan tehtävänä on:

- 1) seurata palkkaturvajärjestelmän toimintaa;
- 2) tehdä aloitteita ja esityksiä palkkaturvaa koskevista asioista;
- 3) antaa lausuntoja palkkaturva-asioiden hoidon kannalta periaatteellisesti tärkeistä kysymyksistä.

Neuvottelukunta kokoontuu puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan kutsusta. Neuvottelukunnasta on muutoin voimassa, mitä komiteoista säädetään.

12 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 869

Asetus**metsästysasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
kumotaan 12 päivänä heinäkuuta 1993 annetun metsästysasetuksen (666/1993) 1 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on asetuksessa 1374/1996,
muutetaan 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 2 ja 3 momentti, 5 ja 24 §, 25 §:n 2 ja 4 momentti sekä 28, 29 ja 31 §,
 sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 1 momentti asetuksessa 1289/1995, 24 § osaksi asetuksessa 1400/1995 ja mainitussa asetuksessa 1374/1996 ja 25 §:n 2 momentti mainitussa asetuksessa 1374/1996, sekä
lisätään asetukseen uusi 14 a § ja 16 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi asetuksessa 81/1994, uusi 5 momentti seuraavasti:

1 §

Muun kuin hirvieläimen pyyntilupa

Metsästyslain (615/1993) 10 §:n 2 momentissa tarkoitettu pyyntilupa on saatava:

1) euroopanmajavan, kanadanmajavan, itämeren norpan, hallin ja muflonin metsästykseseen;

2) peltopyyn metsästykseseen muualla kuin Uudenmaan, Varsinais-Suomen, Satakunnan, Pohjanmaan, Ruotsinkielisen Pohjanmaan ja Oulun riistanhoitopiirien alueella ja kanadanhanhen metsästykseseen muualla kuin Uudenmaan, Varsinais-Suomen ja Satakunnan riistanhoitopiirien alueella; sekä

3) 27—29 §:ssä tarkoitettuun metsästykseseen.

on, että asianomaisen riistaeläimen kanta on alueella elinvoimainen eikä metsästys haittaa suotuisan suojelutason säilyttämistä. Pyyntilupa myönnetään enintään haetulle riistaeläinten määrälle. Jos kannan tarkoituksenmukainen hoitaminen sekä metsästyksen tasapuolinen ja tarkoituksenmukainen järjestäminen edellyttää, voidaan pyydettyjen eläinten määrää vähentää haetusta. Pyyntilupaa myönnettäessä on otettava huomioon, että kyseisten eläinten aiheuttamat vahingot pysyvät kohtuullisella tasolla.

Maa- ja metsätalousministeriö voi tarvittaessa antaa määräyksiä pyyntilupien nojalla sallittavan metsästyksen rajoittamisesta, pyyntiluvan myöntämisen edellytyksistä, pyyntiluvan myöntämisessä noudatettavasta menettelystä sekä sallittua metsästystä koskevasta selvityksestä.

2 §

Pyyntiluvan hakemisen ja myöntämisen edellytykset

— — — — —
 Pyyntiluvan myöntämisen edellytyksenä

5 §

Karhun kiintiömetsästys

Karhun metsästyksessä poronhoitoalueella on noudatettava maa- ja metsätalousministeriön *itäiselle poronhoitoalueelle* (Utsjoen,

Inarin, Sodankylän, Pelkosenniemen, Savukosken, Sallan, Kuusamon ja Suomussalmen kuntien alueet) sekä *läntiselle poronhoitoalueelle* (muu kuin itäiseen poronhoitoalueeseen kuuluva poronhoitoalue) määräämiä kiintiöitä. Näillä alueilla metsästyksessä tapetusta karhusta on välittömästi ilmoitettava Lapin riistanhoitopiirille. Kiintiön tultua täyteen Lapin riistanhoitopiiriin on määrättävä karhunmetsästys alueella lopetettavaksi. Lapin riistanhoitopiiriin määräyksestä on tiedotettava riittävän tehokkaasti. Metsästyksen lopettamisen katsotaan tulleen metsästäjien tietoon kolmen päivän kuluessa määräyksen antamisesta.

14 a §

Ääntä synnyttävän koneellisen laitteen käyttäminen

Sen lisäksi, mitä metsästyslain 33 §:n 2 momentissa säädetään, ääntä synnyttävää koneellista laitetta ei saa käyttää apuna muidenkaan riistalintujen, metsäjäniksen, euroopanmajavan, suden, karhun, hillerin, saukon, näädän, ilveksen, itämeren norpan, kirjohylkeen eikä hallin metsästyksessä eikä myöskään rauhoittamattomien lintujen pyydystämässä tai tappamisessa.

Jos vahingon estämiseksi on tarpeen eikä ole muuta tyydyttävää ratkaisua vahingon estämiseksi, riistanhoitopiiri voi antaa luvan ääntä synnyttävän koneellisen laitteen käyttämiseen rauhoittamattomien lintujen pyydystämiseen tai tappamiseen.

16 §

Yleiset ampuma-asevaatimukset

— — — — —
 Itselataavaa asetta, jonka lippaaseen mahtuu enemmän kuin kaksi patruunaa, ei saa käyttää riistalintujen, metsäjäniksen, euroopanmajavan, suden, karhun, hillerin, saukon, näädän, ilveksen, itämeren norpan, kirjohylkeen, hallin eikä rauhoittamattomien lintujen ampumiseen.

24 §

Yleiset rauhoitusajat

Riistaeläimet ovat rauhoitettuja seuraavasti:

- 1) metsäjänis ja rusakko 1.3.—31.8;
- 2) orava 1.2.—30.11;
- 3) euroopanmajava ja kanadanmajava 1.5.—19.8;
- 4) piisami 20.5.—30.9;
- 5) susi poronhoitoalueella 1.4.—30.9;
- 6) kärppä ja näätä 1.4.—31.10;
- 7) itämeren norppa ja halli 16.10.—15.4. ja 1.6.—31.8;
- 8) villisika 1.3.—31.5;
- 9) hirvi 16 päivästä joulukuuta syyskuun viimeistä lauantaita edeltävään päivään;
- 10) kuusipeura, saksanhirvi, japaninpeura, metsäpeura ja valkohäntäpeura 16 päivästä tammikuuta syyskuun viimeistä lauantaita edeltävään päivään;
- 11) metsäkaurisuros 16.6.—31.8. ja 16.1.—15.5. sekä metsäkaurisnaaras ja saman vuoden vasa 16.1.—31.8;
- 12) mufloni 1.12.—31.8;
- 13) kanadanhanhi, merihanhi, metsähanhi, heinäisorsa, tavi, haapana, jouhisorsa, heinä-tavi, lapasorsa, punasotka, tukkasotka, telkkä, nokikana, lehtokurppa sekä naarashaahka ja sen saman vuoden poikanen 1.1.—20.8. kello 12.00 saakka;
- 14) uroshaahka 1.1.—31.5;
- 15) all, tukkakoskelo ja isokoskelo 1.1.—31.8;
- 16) riekko Pohjois-Savon, Pohjois-Karjalan, Pohjanmaan, Ruotsinkielisen Pohjanmaan, Keski-Suomen, Oulun, Kainuun ja Lapin riistanhoitopiirien alueella Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kuntia lukuunottamatta 1.11.—9.9. sekä Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kunnissa 1.4.—9.9. ja muualla maassa koko vuoden;
- 17) kiiruna Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kunnissa 1.4.—9.9. ja muualla maassa koko vuoden;
- 18) teeri ja pyy 1.11.—9.9;
- 19) metso 1.11.—9.9;
- 20) peltopyy 1.11.—9.9;
- 21) fasaani 1.3.—31.8; sekä
- 22) sepelkyyhky 1.11.—9.8.

Susi poronhoitoalueen ulkopuolella, karhu, saukko, ahma, ilves ja kirjohylje ovat aina rauhoitettuja.

25 §

Erityisiä rauhoitusajkoja

— — — — —
 Villisian, kuusipeuran, saksanhirven, japaninpeuran, metsäkauriin, hirven, valkohän-

täpeuran, metsäpeuran ja muflonin naaras, jota vuotta nuorempi jälkeläinen seuraa, on aina rauhoitettu.

Rauhoittamattomat linnut ovat rauhoitettuja 1.5.—30.6. Harmaalokkikoloniat ovat aina rauhoitettuja. Jos vahingon estämiseksi on tarpeen eikä ole muuta tyydyttävää ratkaisua, riistanhoitopiiri voi antaa luvan tässä momentissa säädetystä rauhoituksesta poikkeamiseen.

28 §

Poikkeus yleisistä rauhoitusajoista

Jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä metsästys haittaa suotuisan suojelutason säilyttämistä voidaan

1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi,

2) maataloudelle, metsätaloudelle, kalastukselle, eläintenpidolle tai muulle omaisuudelle aiheutuvien vahinkojen estämiseksi,

3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun yleisen edun kannalta pakottavista syistä sekä

4) valvotuissa oloissa valikoiden ja rajoitettuihin tiettyjen yksilöiden ottamiseksi

poiketa 24 §:n 2 momentissa säädetystä suden, karhun, saukon ja ilveksen yleisistä rauhoitusajoista.

Edellä 1 momentissa mainituissa tarkoituksissa saa metsästää:

1) sutta poronhoitoalueen ulkopuolella 1.11.—31.3;

2) karhua, lukuun ottamatta vuotta nuorempaa karhun pentua sekä karhun naarasta, jota tällainen pentu seuraa, 20.8.—31.10;

3) saukkoa 1.11.—30.4; ja

4) ilvestä, lukuun ottamatta ilveksen naarasta, jota vuotta nuorempi pentu seuraa, 1.12.—28.2.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun metsästyksen on saatava pyyntilupa tai karhun metsästys poronhoitoalueella on suoritettava

Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

kiintiöiden puitteissa siten kuin 5 §:ssä säädetään. Pyyntilupien nojalla sallittavan saukon metsästyksen rajoittamisesta annetaan määräykset vuosittain.

29 §

Eräiden vesilintujen kevätmetsästys

Jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä metsästys haittaa suotuisan suojelutason säilyttämistä, saavat 24 §:n 1 momentissa säädettyistä yleisistä rauhoitusajoista poiketen Uudenmaan, Varsinais-Suomen ja Satakunnan riistanhoitopiirien alueella merialueeseen rajoittuvissa kunnissa vakituisesti asuvat henkilöt metsästää pieniä määriä allia sekä haahkan, telkän, tukkakoskelon ja isokoskelon uroksia 10.4.—21.5.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun metsästyksen on saatava 1 §:ssä tarkoitettu pyyntilupa. Pyyntilupa voidaan myöntää sellaiselle rekisteröidylle metsästysyhdistykselle, joka toimii sanotussa momentissa mainitulla merialueella. Pyyntiluvan myöntämisen edellytyksenä on, että yhdistys on järjestänyt riittävän riistanhoidon ja metsästyksen valvonnan. Pyyntiluvassa on määrättävä ampumapaikat ja ne muut alueet, joilla metsästystä saa harjoittaa.

31 §

Riistaeläinten kauppa

Suomessa metsästetyn kanadanhanhen, metsähanhen, heinätavin, allin, telkän, tukkakoskelon, isokoskelon, pyyn, teeren ja metson samoin kuin niiden tunnistettavien osien tai niistä valmistettujen tuotteiden kauppa on kielletty.

Uhanalaisten lajien kaupasta säädetään luonnonsuojelulain (1096/1996) 44 §:ssä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 1999.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 870

Asetus**ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta annetun asetuksen voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä

muutetaan ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta 24 päivänä huhtikuuta 1998 annetun asetuksen (290/1998) voimaantulosäännöksen 6 momentti seuraavasti:

— — — — —
6. Moottoripyörän ja mopon, pienitehoista mopoa lukuun ottamatta, sekä kolmipyöräisen L₅-luokan ajoneuvon saa, jos ajoneuvo täyttää vaatimukset, jotka olivat voimassa 30 päivänä huhtikuuta 1998, ottaa käyttöön:

a) 109 §:n 1 momentin ja 135 §:n 1 momentin estämättä ennen 5 päivää huhtikuuta 1999;

b) 106—108 ja 126 a §:n, 126 b §:n 1 momentin, 132—134, 149 ja 149 a §:n estämättä ennen 14 päivää kesäkuuta 1999;

c) 117 §:n 4 momentin ja 143 §:n 4 momentin estämättä ennen 1 päivää marraskuuta 1999; sekä

d) 112 §:n 1 momentin ja 138 §:n 1 momentin estämättä ennen 2 päivää helmikuuta 2001.

— — — — —
Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä joulukuuta 1998.

Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Anneli Taina*

Neuvoston direktiivi 93/32/ETY; EYVL N:o L 188, 29.7.1993, s. 28, neuvoston direktiivi 93/33/ETY; EYVL N:o L 188, 29.7.1993, s. 32, neuvoston direktiivi 93/31/ETY; EYVL N:o L 188, 29.7.1993, s. 19, neuvoston direktiivi 93/14/ETY; EYVL N:o L 121, 15.5.1993, s. 1, euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/1/EY; EYVL N:o L 52, 8.3.1995, s. 1, neuvoston direktiivi 93/92/ETY; EYVL N:o L 311, 14.12.1993, s. 1, neuvoston direktiivi 93/29/ETY; EYVL N:o L 188, 29.7.1993, s. 1, neuvoston direktiivi 93/30/ETY; EYVL N:o L 188, 29.7.1993, s. 11

N:o 871

Asetus**ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta annetun asetuksen voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä
muutetaan ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta 30 päivänä syyskuuta 1997 annetun asetuksen (902/1997) voimaantulosäännöksen 4 momentin johdolaue ja b kohta seuraavasti:

— — — — —
 4. Jos ajoneuvo täyttää vaatimukset, jotka olivat voimassa 30 päivänä syyskuuta 1997:

— — — — —
 b) moottoripyörän, mopon ja L₅-luokan ajoneuvon saa takarekisterikilven kiinnityspaikkaa koskevan 32 e §:n 2 momentin estämättä ottaa käyttöön ennen 1 päivää marraskuuta 1999 ja ajoneuvon valmistajan kilpeä koskevan 32 c §:n estämättä ottaa käyt-

töön ennen 14 päivää kesäkuuta 1999 sekä ennen 17 päivänä kesäkuuta 1999 tyyppikatsastetun ajoneuvon valmistajan kilpeä koskevan 32 c §:n b kohdan estämättä ottaa käyttöön ennen 17 päivää kesäkuuta 2003;

— — — — —
 Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä joulukuuta 1998.

Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Anneli Taina*

N:o 872

Asetus**ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta annetun asetuksen voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä
muutetaan ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta 8 päivänä maaliskuuta 1996 annetun asetuksen (143/1996) voimaantulosäännöksen 2 momentti seuraavasti:

2. Moottoripyörän, mopon ja L₅-luokan ajoneuvon saa, jos se täyttää vaatimukset, jotka olivat voimassa 31 päivänä maaliskuuta 1996, ottaa käyttöön:

a) 138 §:n 1 momentin estämättä ennen 5 päivää huhtikuuta 1999;

b) 32 §:n 3 momentin, 32 a §:n 1 ja 3 momentin, 136 a, 137, 137 a, 148 a ja 149 §:n estämättä ennen 14 päivää kesäkuuta 1999;

c) ennen 17 päivänä kesäkuuta 1999 tyyp-

pikatsastetun ajoneuvon 32 a §:n 3 momentin b kohdan estämättä ennen 17 päivää kesäkuuta 2003; sekä

d) 144 §:n 1 momentin d ja g kohdan, 2 momentin b ja c kohdan ja 3 momentin sekä 32 b §:n 2 momentin estämättä ennen 1 päivää marraskuuta 1999.

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä joulukuuta 1998.

Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1998

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Anneli Taina*

Neuvoston direktiivi 93/14/ETY; EYVL N:o L 121, 15.5.1993, s. 1, neuvoston direktiivi 93/34/ETY; EYVL N:o L 188, 29.7.1993, s. 38, neuvoston direktiivi 93/32/ETY; EYVL N:o L 188, 29.7.1993, s. 28, neuvoston direktiivi 93/33/ETY; EYVL N:o L 188, 29.7.1993, s. 32, neuvoston direktiivi 93/31/ETY; EYVL N:o L 188, 29.7.1993, s. 19, neuvoston direktiivi 93/29/ETY; EYVL N:o L 188, 29.7.1993, s. 1, neuvoston direktiivi 93/30/ETY; EYVL N:o L 188, 29.7.1993, s. 11, neuvoston direktiivi 93/92/ETY; EYVL N:o L 311, 14.12.1993, s. 1, neuvoston direktiivi 93/94/ETY; EYVL N:o L 311, 14.12.1993, s. 83

N:o 866—872, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA
 OY EDITA AB, HELSINKI 1998